

РЕШЕНИЕ

№ 1040

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11352** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. Й. Х., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.2 чрез адв.М. срещу РЕШЕНИЕ № 105 от 21.09.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 12-ти състав по нахд № 22478/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №96736 от 30.09.2011г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на основание чл.179, ал.3, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 (триста) лв. за нарушение на чл.139, ал.5 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че в нарушение на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН в обжалваното пред СРС НП не е индивидуализирана конкретната хипотеза от санкционната норма на чл.179, ал.3 ЗДвП. Касаторът счита решението за необосновано, поради неправилно некритиране на показанията на св. М., като поддържа, че същият е очевиден и е възприел безпристрастно фактическата обстановка. Оспорва доводите на районния съдия за кредитиране показанията на св.Т. К., който изрично заявил в съдебно заседание, че не си спомня случая. Претендира съда да постанови решение, с

което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства показанията на актосъставителя М. Х. Д., на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Т. Т. К., на свидетел на наказаното лице Д. М. М., както и писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП административно нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 12-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 20.09.2011 г., около 01:15 часа в [населено място], по АМ «Х.» с посока на движение от [населено място] към [населено място] касаторът Л. Й. Х. управлявал л.а. марка „С. ХМ” с ДК [рег.номер на МПС] , без залепен в долния край на предното стъкло валиден винетен стикер за платена винетна такса. Нарушението било установено при проверка, извършена от служителите М. Д. и Т. К.. За констатираното нарушение на чл.100, ал.2 ЗДвП (водачът на МПС е длъжен да залепи валиден винетен стикер за платена винетна такса съгласно [чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата](#) в долния десен ъгъл на предното стъкло на моторното пътно превозно средство при движение по републиканските пътища) бил съставен АУАН № 96736 от 20.09.2011г. и издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление. В АУАН касаторът не вписал възражения. Такива не са представени по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН. В НП е посочена като нарушена нормата на чл.139, ал.5 ЗДвП - движението на определените в [Закона за пътищата](#) ППС по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на [чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата](#). Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя доводите на районния съдия за липса на допуснати при издаване на НП, съществени процесуални нарушения,

вкл. такива по чл.57, ал.1, т.6 ЗДвП. Касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК съставлява единствено съществено нарушение на процесуалните правила, т.е. това, което е довело до съществено ограничаване на процесуалните права на обвиняемия и не може да бъде отстранено. Въз основа на словеното описание на нарушението в АУАН № 96736/20.09.2011г. съдът приема, че уличеното лице е разбрало повдигнатото му административно наказателно обвинение (няма залепен в долния ъгъл на предното стъкло валиден стикер за платена винетна такса при движение по републиканската пътна мрежа) и е успял да организира защитата си срещу него. Посочените са нарушени две норми на материалния закон не са накърнили възможността на лицето да възприеме вмененото му нарушение.

Съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП за преминаване по републиканските пътища е въведена такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса. Съгласно чл.10а, ал.5 ЗП при заплащане на винетната такса се издава ценна книга, наречена "винетка", която удостоверява правото на ползване на републиканските пътища, като: 1. винетката се състои от две части; първата част е оформена за еднократно залепване в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло на пътното превозно средство и е осигурена срещу фалшифициране със защитни знаци; тя има и предназначението да удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи и 2. собственикът или ползвателят на ППС има право да ползва републиканските пътища на Р. Б., като преминава по тях или по техните участъци с пътното превозно средство само когато е заплатена винетна такса за съответния период и категория на ППС и в долния десен ъгъл на предното стъкло на ППС е залепен валиден винетен стикер. При заплащане на винетната такса по чл.139, ал.5 ЗДвП лицето получава ценна книга «винетка», която е длъжно да залепи в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло, с което удостоверява правото си да управлява ППС по републиканските пътища. Касае се за взаимосвързани задължения на водачите и собственици на ППС, които са добили гражданственост на синоними: за движение по републиканските пътища е необходимо заплащането на винетна такса съгласно чл.10, ал.1, т.1 ЗП, удостоверителен документ за което е издадената винетка. Водачът има задължението да залепи първата част от винетката в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло съгласно чл.100, ал.2 ЗДвП и чл.10а, ал.5 ЗП. Именно залепената в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло винетка удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи. Неизпълнението на всяко едно от посочените задължения за заплащане на винетна такса и за залепване на първата част от винетния стикер на предното стъкло има едни и същи правни последици, приравнени на неизпълнението на задължението да се заплати винетна такса при ползване на пътищата от републиканската пътна мрежа. Винетният стикер удостоверява заплатена пътна такса, поради което следва да бъде залепен на предното стъкло. Житейски нелогични и смехотворни са показанията на св.М., че при извършване на проверката единият от проверяващите полицаи се пресегнал през прозореца и «започнал с нокти и нещо като карта да сваля винетката от четирите ѝ края, при което накрая тя се отлепила». Св. М. установява, че полицаите върнали на Л. винетката заедно със съставения акт. Правилно тези показания на преценени от районния съдия като несъответстващи на

целия доказателствен материал по делото, нещо повече - същите звучат нелогично и очевидно са в подкрепа на скалъпена защитна теза на нарушителя, която не отговаря на обективната фактическа обстановка. Самият представен в съдебно заседание на 05.06.2012г. пред СРС винетен стикер в цялост е указание, че макар такъв да е бил закупен, първата част от винетния стикер не е била неподвижно залепена на предното стъкло на автомобила. Неизпълнението на визираното задължение да се залепи неподвижно винетния стикер е приравнено на липса на винетен стикер, респ. на незаплатена винетна такса. Като е достигнал до същите правни изводи районният съдия не е допуснал визираното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Съдът не споделя касационните оплаквания за необосновано кредитирани на показанията на служителите на СДВР – ОПП. Логично е, с оглед ноторно известната натовареност на контролните органи по ЗДвП в столицата, и съставяните от тях ежедневно значителен брой актове по ЗДвП, същите да не могат да се спомнят без допълнително предявяване на АУАН на констатираните от тях нарушения. Ето защо, само въз основа на началните думи на свидетелите, че не знаят, за кой точно случай са извикани в СРС като свидетели и не помнят конкретния случай, не може да се приеме, че показанията им са недостоверни. Актосъставителят Д. установява в детайли случая - конкретно, че автомобилът бил спрял по време на нощна смяна, водачът не бил сам в автомобила, същият нямал залепен винетен стикер. Установеното при проверката нарушение детайлно е описано в АУАН № 96736 ОТ 20.09.2011г. и потвърдено пред СРС чрез показанията на актосъставителя.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано с минималния законов размер на глоба по чл.179, ал.3, т.4 ЗДвП. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 21.09.2012г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 105 от 21.09.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 12-ти състав по нахд № 22478/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

2.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.